

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 6 P-170/2023-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sucu Nevenki Marunica, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA IZA TOWN d.o.o. u stečaju, OIB 20097668804, kojeg zastupa Mihael Acalinović, odvjetnik iz Visa, V. Nazora 7, protiv tuženika KERUM d.o.o. u stečaju, OIB 66124057408, Split, Zrinjsko-Frankopanska 68, kojeg u ovoj parnici zastupa stečajna upraviteljica Natalija Mladineo iz Splita, po punomoćniku Damiru Gruić, odvjetniku u Splitu, Bihačka 2A i osporavatelj ADRIA RIJEKA d.o.o., OIB 07638053150 (ranije: HYPO Group d.o.o., OIB 04938014535), Rijeka, Užarska 28, po punomoćniku Alenu Ivković, odvjetniku iz Rijeke, Užarska 28, radi utvrđenja osporene tražbine (v.p.s. 1.117.223,43 EUR / 8.417.719,95 kn), po objavi presude od 5. veljače 2024.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za utvrđenje da je osnovana tražbina II. višeg isplatnog reda tužitelja STEČAJNA MASA IZA TOWN d.o.o. u stečaju, prema tuženiku KERUM d.o.o. u stečaju u visini od 8.417.719,95 kn / 1.117.223,43 EUR te se odbija zahtjev tužitelja da sud naloži tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 274.837,66 EUR sa pripadajućom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.
- II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 67.145,00 EUR sa zateznom kamatom od 5. veljače 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.
- III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 195.740,00 EUR sa zateznom kamatom od 5. veljače 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. U pamičnom postupku koji je vođen kod ovog suda u predmetu poslovni broj P-287/2019 po tužbi koju je tužitelj podnio ovom sudu 10. lipnja 2019. radi utvrđivanja osnovanosti osporene mu tražbine u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom u predmetu poslovni broj St-2/2013, tužitelj je naveo da ima prema tuženiku potraživanje za isporučenu robu i pozajmice kao i dospjele kamate sve prema prijavi tražbine u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom te da je rješenjem ovog suda broj St-2/2013-234 osporena tražbina tužitelja kao tražbina vjerovnika drugog isplatnog reda u visini od 8.417.719,95 kn radi čega je tužitelj kao vjerovnik upućen na pokretanje parnice protiv tuženika radi utvrđenja osporene mu tražbine. Tuženik Kerum d.o.o. u stečaju zastupan je po osporavatelju Hypo Group d.o.o. koji osporava tražbinu tužitelja za iznos od 8.417.719,95 kn, a za osporavani iznos od 4.488.994,16 kn da je zastupan po osporavatelju stečajnom upravitelju. Potraživanje tužitelja da je potvrđeno popisom dugova na dan 15.10.2013. podnesenim Financijskoj agenciji, Nagodbenom vijeću HR 03 od 29.11.2013. u predstečajnoj nagodbi na ukupan iznos od 5.832.430,94 kn u odnosu na tužitelja čija potraživanja je preuzeo tužitelj kao pravni slijednik Kerum Trgovina d.o.o. Prema prijavi tražbina, tuženik sukladno konto kartici tužitelja na dan 1.1.2015. duguje iznos od 8.417.719,25 kn, stoga je predložio sudu donijeti presudu kojom se utvrđuje osnovanom tražbina II. višeg isplatnog reda tužitelju prema tuženiku u visini od 8.417.719,95 kn uz naknadu troškova pamičnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate po stopi zatezne kamate koja se primjenjuje u ostalim odnosima.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je po osporavatelju Hypo Group d.o.o., sada ADRIA RIJEKA d.o.o., istakao kako tuženik u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja jer tužitelj prema tuženiku nema nikakve tražbine, niti ista proizlazi iz dostavljenih dokaza te je izjavio prigovor zastare utužene tražbine, slijedom čega je predložio sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i naložiti tužitelju da osporavatelju isplati troškove postupka sa pripadajućom zateznom kamatom.

3. U odgovoru na tužbu tuženik po punomoćniku stečajne upraviteljice se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu te je prigovorio vrijednosti predmeta spora koja je označena u tužbi, navodeći kako tužitelj isto nije posebno označio, ali da iz tužbe proizlazi da je vrijednost predmeta spora 8.417.719,95 kn. Međutim, kako se radi o parnici na utvrđenje to da iznos tražbine koja se osporava ne predstavlja zahtjev koji se odnosi na novčanu svotu i posljedično tome da ne predstavlja vrijednost predmeta spora predloživši sudu, obzirom da je vrijednost predmeta spora postavljena suviše visoko, da se odredi vrijednost predmeta spora u ovoj parnici od 101.000,00 kn. Nadalje je istakao da je tužba u ovom predmetu pogrešno postavljena te da je tužitelj trebao pokrenuti dvije parnice i to parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osnovanom tražbine tužitelja u iznos od 4.488.994,16 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u kojoj parnici stečajnog dužnika zastupa stečajni upravitelj prema članku 266. stavak 1. Stečajnog zakona budući da je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom stečajna upraviteljica tužitelju od prijavljene tražbine priznala tražbinu tužitelja u iznosu od 3.928.725,79 kn, a osporila u iznosu od 4.488.994,16 kn za koji iznos prijavljene tražbine tužitelj nije dostavio dokaze, te drugu parnicu protiv tuženika kojeg bi u toj drugoj parnici, tuženika zastupao osporavatelj stečajni

vjerovnik sukladno članku 266. stavak 2. Stečajnog zakona budući da je isti kao stečajni vjerovnik osporio prijavljenu tražbinu tužitelja u cijelosti, dakle i za iznos tražbine koji je stečajna upraviteljica priznala, pozivajući se da je nastupila zastara tražbine tužitelja te da uz prijavu tražbine tužitelj nije dostavio dokaze na okolnost postojanja tražbine prema tuženiku u stečaju.

Tuženik po stečajnoj upraviteljici je istakao kako tražbina tužitelja s obzirom na visinu tražbine u odnosu na glavnicu i obračunate zatezne kamate ne daju ukupan iznos prijavljene tražbine tužitelja. U odnosu na postupak predstečajne nagodbe tuženik je istakao kako pravni prednik tužitelja Kerum Trgovina d.o.o. svoja potraživanja prema tuženiku nije prijavila u postupku predstečajne nagodbe koji postupak je u odnosu na tuženika obustavljen nakon što je Trgovački sud u Splitu odbacio prijedlog tuženika za sklapanje predstečajne nagodbe pa da je pozivanje tužitelja na izjave i očitovanja tuženika iz tog postupka neosnovano jer isti nemaju nikakav pravni učinak budući da tražbina tužitelja u tom postupku nije utvrđena te nije došlo do sklapanja predstečajne nagodbe pa je tužitelj u stečajnom postupku dužan dokazati osnovanost cjelokupno prijavljene tražbine tužitelja.

4. Tijekom tog postupka stranke su ustrajale u navodima iz odgovora na tužbu, a u odnosu na prigovor označene vrijednosti predmeta spora tužitelj je istakao kako je vrijednost predmeta spora sadržana u prijedlogu izreke presude te je dodatno u podnesku od 3. srpnja 2020. naveo kako je vrijednost predmeta spora 8.417.719,95 kn što je sukladno stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u sudskoj odluci tog suda Rev 543/08, Rev 1264/02 i druge odluke te je istim podneskom preinačio tužbu na način da je postavio umjesto jednog dva tužbena zahtjeva smatrajući da je postupio po nalogu suda sa pripremnog ročišta od 29. lipnja 2020., kojoj preinaci su se protivili i tuženik zastupan po stečajnom upravitelju kao i zastupan po osporavatelju stečajnom vjerovniku ranije Hypo Group d.o.o.

5. U odnosu na označenu vrijednost predmeta spora od 8.417.719,95 kn, sud je prihvatio vrijednost predmeta spora kako je tužitelj označio u tužbi i tijekom postupka jer je vrijednost predmeta spora upravo iznos tražbine čije se utvrđenje osnovanim zahtjevom tužbom sukladno članku 180. SZ-a u vezi sa člankom 35. ZPP-a.

6. U tom postupku sud je izveo dokaze pregledom spisu priložene dokumentacije, dok je tužitelj odustao od izvođenja dokaza saslušanjem stečajnog upravitelja tužitelja Ive Bučan, a tuženik je odustao od izvođenja dokaza saslušanjem stečajne upraviteljice tuženika Natalije Mladineo. Budući da tužitelj po pozivu suda nije uplatio potreban predujam za provedbu predloženog financijsko računovodstvenog vještačenja, to je sud od izvođenja tog dokaza odustao.

7. Slijedom tako provedenog dokaznog postupka sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja donio presudu i rješenje poslovni broj P-287/2019-23 od 30. ožujka 2021. kojom presudom je odbio zahtjev tužitelja od 10. lipnja 2019., a točkom I. izreke rješenja nije dopuštena preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 3. srpnja 2020. te je točkama II. i III. izreke odlučeno o troškovima parničnog postupka, protiv koje odluke su i tužitelj i tuženik podnijeli žalbu.

8. U povodu žalbi tužitelja i tuženika, drugostupanjski sud je rješenjem poslovni broj 68. PŽ-3953/2021-2 od 23. siječnja 2023. u točki I. izreke ukinuo presudu te

rješenje ovog suda poslovni broj P-287/2019-23 od 30. ožujka 2023. u točkama II. i III. izreke i predmet je vratio ovom sudu na ponovno suđenje, a točkom II. izreke je odbio kao neosnovanu tužiteljevu žalbu i potvrdio prvostupanjsko rješenje u točki I. izreke.

9. Sukladno odredbama Sudskog poslovnika povodom ukinute odluke, spisu je radi ponovljenog postupka dodijeljen novi poslovni broj P-170/2023.

10. Sukladno uputama drugostupanjskog suda i prijedlozima stranaka jer je tužitelj ustrajao u zahtjevu od 10. lipnja 2019. da sud u ovom ponovljenom postupku utvrdi da je osnovana njegova tražbina II. višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 8.417.719,95 kn, sukladno dokazima tužitelja, ispravama priloženim uz tužbu poglavito ispravom „obveze dužnika Kerum d.o.o. na dan 15.10.2013.“ koju je u predstečajnom postupku tuženik predao Financijskoj agenciji, kojom je tuženik potvrdio da ima dugovanje prema predniku tužitelja Kerum trgovina d.o.o., pod rednim brojem 391. u iznosu od 5.832.430,94 kn te da iz rješenja stečajnog suda od 24. svibnja 2019. na stranici 16. proizlazi da je stečajna upraviteljica tuženika priznala tražblnu tužitelju u visini od 3.928.725,19 kn, a osporila u iznosu od 4.488.994,16 kn, zbog nedostavljanja dokaza tužitelja kao vjerovnika. međutim tužitelj je i u ponovljenom postupku istakao da iz priložene dokumentacije uz tužbu proizlazi drugačije.

11. Tuženik po osporavatelju ADRIA RIJEKA d.o.o. (ranije: HYPO GROUP d.o.o.) istakao je kako je postupak vraćen u stadij glavne rasprave te da se ne mogu izvoditi novi dokazi na okolnost dokazivanja postojanja tražbine pozivnom na odredbu članka 299. stavak 3. ZPP-a. U odnosu na konto kartice tužitelja, istakao je da se radi o jednostranim ispravama tužitelja koje su osporene od dužnika te kako iz navedene dokumentacije nije razvidno postojanje ugovornog odnosa između tužitelja i tuženika pa je sporan i osnov i visina tražbine tužitelja. Ustrajao je u istaknutom prigovoru zastare obzirom da iz stanja spisa i prijave obveze dužnika od 29. studenog 2013. nije razvidno da bi se u postupku predstečajne nagodbe i u stečajnom postupku radilo o identičnoj tražbini tužitelja pa da bi bio osnovan istaknuti prigovor zastare budući da je odredbom članka 228. ZOO-a određeno da međusobne tražbine iz trgovačkog ugovora o prometu roba i usluga zastarijevaju za tri godine predloživši u cijelosti odbiti zahtjev tužitelja uz naknadu tuženiku troškova postupka.

12. Tužitelj je ponovio da je uz tužbu dostavljen dokaz o obvezama dužnika Kerum d.o.o. na dan 15. listopada 2013. te da je dostavljena i prijava tražbine tužitelja zajedno sa konto karticom tužitelja koju je tužitelj vodio od 1.1.2014. do 11.12.2015. te da tužitelj nema druge dokumentacije u odnosu na tuženika. Tužitelj je istakao kako je na pamicu trebao biti upućen osporavatelj prema članku 48. Stečajnog zakona te da bi teret dokaza, da dio tražbine tužitelja koji je priznat od strane tuženika, nije osnovan, bio na osporavatelju.

13. Radi donošenja odluke o tužbenom zahtjevu sud je izveo dokaze pregledom spisu priložene dokumentacije te je na ročištu od 27. studenog 2023. izveo dokaz neposrednog pribavljanja dijela spisa iz predmeta St-2/2013 i zajedno sa strankama pregledao je dokumentaciju tužitelja – prijavu tražbine na Obrascu 18 koji se nalazi na stranici 21 i 22 ovog pamičnog spisa sa priložima dviju konto kartica (stranica 23

do 27 ovog spisa), obveze dužnika Kerum d.o.o. na dan 15.10.2013. dostavljen Financijskoj agenciji 29. studenog 2013. (stranice 3 do 19 ovog spisa) te obračun kamata (stranica 20 ovog spisa). Na tom ročištu tužitelj je, obzirom da je sud izveo dokaze u ovom postupku predložio zaključenje glavne rasprave i donošenje odluke suda. Na istom ročištu tuženik je ponovio da tužitelj protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-2/2013 od 24. svibnja 2019. kojim je upućen u pamicu, nije podnio žalbu te da su navodi tužitelja kako je na pamicu trebao biti upućen osporavatelj neosnovani, ustrajući i u istaknutom prigovoru zastare.

14. Predmet postupka je utvrđenje osnovanosti prijavljene i osporene tražbine tužitelja u stečajnom postupku tuženika u iznosu od 8.417.719,95 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

15. U tijeku postupka je utvrđeno:

- da je rješenjem ovog suda poslovni broj St-2/2013-37 od 2. studenog 2018. otvoren stečajni postupak nad tuženikom kao stečajnim dužnikom;
- da je tužitelj u tom stečajnom postupku 8. studenog 2013. podnio stečajnom upravitelju tuženika na propisanom obrascu 18. prijavu tražbine u iznosu od 8.417.719,95 kn (glavnica u iznosu od 5.832.430,94 kn i kamata u iznosu od 2.585.289,01 kn – stranice 63-72 spisa);
- da je prijavljena tražbina tužitelja ispitana u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom te da je stečajna upraviteljica tuženika priznala tražbinu tužitelja u iznosu od 3.928.725,79 kn jer je u odnosu na tu tražbinu tužitelj kao stečajni vjerovnik dostavio dokaze na kojima temelji tražbinu, a radi se o tražbini tužitelja za isporučenu robu koja mu nije plaćena, dok je osporila tužiteljevu prijavljenu tražbinu u iznosu od 4.488.994,16 kn jer tužitelj za taj dio prijavljene tražbine nije dostavio dokaze;
- da je stečajni vjerovnik HYPO GROUP d.o.o. (sada ADRIA RIJEKA d.o.o.) osporio tužitelju kao stečajnom vjerovniku, prijavljenu tražbinu u cijelosti jer da je nastupila zastara, a da uz prijavu tražbine nisu dostavljeni dokazi da tražbina postoji;
- da je rješenjem suda poslovni broj 4 St-/2013-234 od 24. svibnja 2019. upućen tužitelj kao stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena u drugom višem isplatnom redu da u roku od 8 dana od dana primitka tog rješenja, protiv stečajnog dužnika pokrene pamicu radi utvrđenja osporene tražbine od 8.417.719,95 kn, kojeg će zastupati osporavatelj vjerovnik HYPO GROUP d.o.o., Užarska 28, Rijeka, OIB 04938014535, a za iznos od 4.488.994,16 kn i stečajni upravitelj, odnosno da predloži nastavak pamiće ukoliko je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut pamićni postupak u odnosu na osporenu tražbinu jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje pamiće;
- da protiv tog rješenja tužitelj nije podnio žalbu, a navedeno rješenje je zastupnik po zakonu tužitelja, stečajni upravitelj, zaprimio 3. lipnja 2019.;
- da je tužitelj ovom sudu podnio tužbu 10. lipnja 2019. radi utvrđivanja osporene mu tražbine u stečajnom postupku, koja tužba je pravodobno podnesena jer je tužitelju rok za podnošenje predmetne tužbe prema uputi stečajnog suca, isticao 11. lipnja 2019.;

16. Ističe se da je odredbom članka 98. stavak 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 45/13, dalje SZ-a) koja odredba se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari sukladno odredbi članka 441. stavak 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17) propisano da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku podnošenjem prijave stečajnom upravitelju, na način i u rokovima u skladu sa Stečajnim zakonom (članak 173. te članak 177. do 180. SZ-a). Pretpostavke za dopustivost raspravljanja o tužbenom zahtjevu protiv stečajnog dužnika jesu: postojanje pravovremene prijave tražbine u stečajnom postupku, osporavanje prijavljene tražbine te podobnost tužbenog zahtjeva radi utvrđenja osporene tražbine.

17. Stečajni sudac je rješenjem o upućivanju u parnicu poslovni broj 4 St-2/2013-234 od 24. svibnja 2019. točkom IV. izreke tog rješenja uputio stečajne vjerovnike drugog višeg isplatnog reda, a među ostalim i tužitelja da radi utvrđenja osporene tražbine od 8.417.719,95 kn pokrene parnicu u roku od 8 dana, računajući od dana primitka tog rješenja, protiv stečajnog dužnika kojeg će zastupati osporavatelj drugi vjerovnik tuženika Hypo Group d.o.o., a za iznos od 4.488.994,16 kn i stečajni upravitelj, odnosno da predloži nastavak parnice ukoliko je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak u odnosu na osporenu tražbinu jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice (stranica 12 rješenja poslovni broj 4 St-2/2013-234 od 24. svibnja 2019. - listovi 34 do 49 ovog spisa).

18. Pregledom dostavljenih isprava kojima tužitelj dokazuje da postoji njegova tražbina prema tuženiku s osnova pozajmica i s osnova isporučene robe ističe se da tužitelj dostavljenom dokumentacijom i to tužiteljevom prijavom tražbine, dvjema konto karticama tužitelja i obračunom kamata te tuženikovom popisu obveza dužnika Kerum d.o.o. na dan 15.10.2013. koji je predan Financijskoj agenciji 29. studenog 2013. u predstečajnom postupku tuženika koji je obustavljen, nije dokazao da je njegova prijavljena tražbina osnovana u iznosu od 8.417.719,95 kn od čega glavnica u iznosu od 5.832.430,94 kn, a obračunate kamate na taj iznos do otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 2.585.289,01 kn.

19. Konto kartica tužitelja od 1.1.2015. do 1.12.2015. koja glasi na iznos od 1.960.321,02 (list 23 spisa) te salda konto kartica od 1.1.2014. do 11.12.2015. na iznos od 3.928.725,79 (listovi 24-27 spisa) su jednostrane isprave tužitelja koje je tužitelj dostavio uz prijavu tražbine, iz kojih nije razvidno jesu li tužitelj (ranijeg naziva KERUM TRGOVINA d.o.o.) i tuženik imali zaključen ugovor o kupoprodaji na osnovu kojeg je tužitelj isporučivao tuženiku robu iz svog asortimana, za koju robu je tužitelj tuženiku ispostavio otpremnice i račune iz kojih bi bila razvidna isporuka robe tuženiku, što je tužitelj bio dužan dokazati, ali nije. Isto tako, tužitelj je bio dužan dokazati svoju prijavljenu tražbinu s osnova pozajmica koje je učinio za tuženika, što znači da je trebao dostaviti ugovor o zajmu u smislu članka 499. Zakona o obveznim odnosima što tužitelj nije dostavio uz prijavu tražbine, a niti tijekom ovog postupka. Tuženik je naveo kako tužitelj u predstečajnom postupku nije prijavio nikakvu tražbinu prema tuženiku, međutim postoji popis obveza dužnika KERUM d.o.o. na dan 15. listopada 2013. koji je predan u predstečajnom postupku Financijskoj agenciji, RC Zagreb 29. studenog 2013. u kojem je tužitelj ranijeg naziva KERUM

TRGOVINA d.o.o., naveden kao vjerovnik tuženika za tražbinu u iznosu od 5.832.430,94 pod rednim brojem 391. (stranica 11 spisa), koja isprava je jednostrana isprava tuženika, istina potpisana i ovjerena po tadašnjoj direktorici tuženika, ali u toj knjigovodstvenoj ispravi tuženika u kojoj su navedeni vjerovnici tuženika i iznos obveze tuženika prema njima pa tako i tužitelju pod rednim brojem 391. u iznosu od 5.832.430,94, nedvojbeno se ne može spoznati poslovni događaj između stranaka, niti se može kontrolirati koja obveza prema tužitelju je nastala i po kojem poslovnom događaju. Tužitelj na kojem je teret dokazivanja, osim svojih jednostranih isprava, te jednostrane isprave tuženika, trebao je dostaviti i drugu dokumentaciju iz koje bi se utvrdio postojanje dužničko-vjerovničkog odnosa kupoprodaje u smislu članka 376. Zakona o obveznim odnosima (ugovorom o kupoprodaji, narudžbenicama, otpremnicama, računima) te članka 499. ZOO-a o pozajmicama tuženika od tužitelja. Međutim tužitelj nije dostavio nikakve druge dokaze iz kojih bi proizlazila osnovanost prijavljene tražbine tužitelja prema tuženiku s osnove prodane robe i pozajmica navodeći kako ne raspolaže drugom dokumentacijom.

20. Iako je stečajna upraviteljica u stečajnom postupku priznala tužitelju prijavljenu tražbinu u iznosu od 3.928.725,79 kn navodeći da se radi o tražbini tužitelja za isporučenu robu tuženiku, koju mu tuženik nije platio, sud ističe da je stečajni postupak izvanparnični postupak u kojem stečajni sud ne odlučuje jesu li tražbine osnovano priznate ili osporene, već samo utvrđuje da je određenu tražbinu stečajni upravitelj priznao ili osporio ili ju je osporio koji od stečajnih vjerovnika kako je i navedeno u rješenju poslovni broj St-2/2013 od 24. svibnja 2019. tako da se ne radi o priznanju duga za iznos od 3.928.725,79 kn.

~~21. Tako isto i drugostupanjski sud u obrazloženju rješenja navodi:~~

21. ~~Tako isto i drugostupanjski sud u obrazloženju rješenja navodi: "budući da iz rješenja poslovn. broj St-2/2013 od 24. svibnja 2019. proizlazi da je na pamicu upućen tužitelj kao stečajni vjerovnik protiv tuženika zastupanog po vjerovniku osporavatelju i stečajnoj upraviteljici u iznosu od 8.417.719,95 kn. U takvom slučaju tužitelj je bio dužan u pamičnom postupku dokazati osnovanost svog ukupnog potraživanja, jer je stečajni vjerovnik osporio cjelokupnu tražbinu, a stečajni upravitelj samo djelomično. Okolnost da je stečajna upraviteljica djelomično priznala osnovanim potraživanje tužitelja u stečajnom postupku, u pamičnom postupku ne oslobađa tužitelja obveze dokazati osnovanost svoje cjelokupne tražbine."~~

22. Dakle, tužitelj je tijekom postupka, na kojem je teret dokazivanja, bio u obvezi i drugim dokazima, osim dostavljenih uz prijavu tražbine, dokazati osnovanost svoje prijavljene tražbine prema tuženiku u iznosu od 8.417.719,95 kn, što međutim tužitelj niti u ponovljenom postupku nije učinio, a dostavljene isprave koje je sud pregledao zajedno sa strankama, osim što je u cijelosti osporio osporavatelj, nisu omogućile sudu da nedvojbeno utvrdi osnovanost tužiteljevog potraživanja sukladno naprijed navedenom obrazloženju suda radi čega sud zaključuje o prijavljenoj tražbini tužitelja da tužitelj nije dostavio sve dokaze kojima dokazuje svoje potraživanje iz kupoprodaje u smislu odredbe članka 376. ZOO-a i potraživanje u svezi ne vraćenih pozajmica iz članka 499. ZOO-a, a isprave koje je tužitelj dostavio u prilog svojeg potraživanja su kako je i naprijed navedeno jednostrane isprave. Stoga je odbijen u cijelosti zahtjev za utvrđenje da je osnovana tražbina II. višeg isplatnog reda tužitelja STEČAJNA MASA IZA TOWN d.o.o. u stečaju, prema tuženiku KERUM d.o.o. u

stečaju u visini od 8.417.719,95 kn / 1.117.223,43 EUR te je odbijen zahtjev tužitelja da sud naloži tuženiku naknaditi tužitelju troškove pamičnog postupka u iznosu od 274.837,66 EUR sa pripadajućom zateznom kamatom od presuđenja do isplate i odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

23. Uzimajući u obzir sve naprijed navedeno nije bilo potrebno odlučivati o istaknutom prigovoru zastare.

24. Budući se tužbeni zahtjev tužitelja odnosi na novčani iznos, kao vrijednost predmeta spora se uzima taj iznos. Naime, u pamicama radi utvrđenja osporene tražbine tužbeni zahtjev odnosi se na novčani iznos u iznosu osporene tražbine sukladno odredbi članka 35. stavka 1. ZPP-a, pa se ne radi o nenovčanoj tražbini (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Revt 253/12 od 28. siječnja 2014.). Vrijednost predmeta spora u takvim pamicama predstavlja upravo novčani iznos te tražbine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama poslovni broj Revt 56/12 od 10. srpnja 2012. i Revt 70/12 od 10. srpnja 2012., kao i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetima poslovni broj PŽ-1890/2021, PŽ-4292/2021 i PŽ-3257/2018 i dr.).

25. Tužitelj je ovu pamicu pokrenuo protiv tuženika postupajući prema određenjima rješenja ovog suda poslovnog broja 4. St-2/2013-234 od 24. svibnja 2019. kojim je upućen pokrenuti pamicu radi utvrđenja osporene tražbine. Istim rješenjem određeno je da će u patici tuženika zastupati stečajni upravitelj i osporavatelj. Iako su tuženika u ovoj patici zastupala dva zastupnika, stečajni upravitelj i osporavatelj, stranka u ovom postupku na pasivnoj, tuženičkoj strani samo je jedna pa okolnost da radnje u postupku poduzimaju dva punomoćnika iz reda odvjetnika, nije okolnost koja bi trebala ići na teret suprotne strane – tužitelja, o kojoj okolnosti je sud vodio računa kod odmjeravanja pamičnog troška ovog postupka.

26. Odluka o trošku ovog postupka utemeljena je na odredbama članka 154. stavak 1. ZPP-a i članka 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT) sukladno zahtjevu tuženika zastupanog po osporavatelju i po stečajnom upravitelju, a prema popisu troška i vrijednosti predmeta spora.

27. Tako je sud tuženiku u pamične troškove uračunao i odmjerio trošak sastava odgovora na tužbu – 6.702 bodova (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištima od 7.12.2020. i od 22.2.2021., svako po 6.702 bodova – ukupno 13.404 bodova (Tbr. 9/1 OT), za pristup ročištu od 5.10.2020., koje je odgođeno – 50 bodova (Tbr. 9/5 OT), za zastupanje na ročištu od 29.6.2020., na kojem se procesno raspravljalo – 3.351 bodova (Tbr. 9/2 OT), za zastupanje na ročištu od 11. listopada 2023. na kojem se procesno raspravljalo – 3.351 bodova (Tbr. 9/2 OT) te za zastupanje na ročištu od 27. studenog 2023. – 6.702 bodova (Tbr. 9/1 OT) ili ukupno 26.858 bodova uz vrijednost boda od 2,00 EUR ili iznos od 53.716,00 EUR, kojem iznosu je pridodan PDV od 25% u iznosu od 13.429,00 EUR, pa je tuženiku ukupno odmjereno trošak od 67.145,00 EUR.

28. Više traženi trošak od naprijed odmjerjenog kojeg su posebno podnijeli punomoćnik tuženika i punomoćnik osporavatelja u ukupnom iznosu od 195.740,00

EUR sud je odbio jer isti nije u skladu sa poduzetim radnjama u postupku, tako da posebno osporavatelju po punomoćniku ne pripada trošak sastava podneska od 5.10.2020. jer je predan na dan ročišta od 5.10.2020. za koje je tuženiku odmjerjen trošak, kao što ga ne pripada sastav podneska od 26.2.2010. jer je ovaj postupak započeo 2019. te ga ne pripada više traženi trošak za zastupanje na ročištu od 29.6.2020. iz razloga što se na tom ročištu procesno raspravljalo kako je sud i odmjerio trošak zastupanja na tom ročištu prema Tbr. 9/2 OT. Isto tako osporavatelju nije odmjerjen trošak sastava podneska od 4. prosinca 2020. jer sastav tog podneska nije bio potreban za vođenje parnice, a osporavatelj je mogao sadržaj tog podneska iznijeti na ročištu za glavnu raspravu od 7. prosinca 2020. za koje ročište mu je odmjerjen trošak. Isto tako ne pripada ga niti sastav podneska od 3.5.2023. jer nije bio potreban za vođenje postupka, a ne pripada ga niti sudska pristojba za tužbu u iznosu od 664,00 EUR jer isti nije tužitelj u ovom postupku budući da je tužitelj dužan platiti sudsku pristojbu za tužbu, a isto mu nije odmjerjen trošak odgovora na tužbu u iznosu od 664,00 EUR iz razloga što nije dužan platiti sudsku pristojbu odgovora na tužbu jer nije izgubio parnicu budući da je člankom 4. stavak 1. točka 2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18) propisano da obveza plaćanja pristojbe nastaje za odgovor na tužbu po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici, a ovaj postupak nije pravomoćno završen. Nadalje, tuženiku, kojeg zastupa stečajna upraviteljica po punomoćniku, u parnične troškove sud nije uračunao i odmjerio trošak koji je zatražen u troškovniku od 27. studenog 2023. jer je odmjerio naprijed navedene troškove jer je na pasivnoj strani samo jedna stranka, neovisno što tuženika zastupa više punomoćnika. Slijedom navedenog o troškovima postupka odlučeno je kao u točkama II. i III. izreke presude.

U Splitu 5. veljače 2024.

Dokument je elektronički potpisan:
NEVENKA MARUNICA

Vrijeme potpisivanja:
05-02-2024
12:21:59

DN
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.37-d158048523330583432121837383236
U=SPLIT
S=MARUNICA
O=NEVENKA
CN=NEVENKA MARUNICA

S U D A C

NEVENKA MARUNICA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda u roku od 8 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

- tužitelju po pun.
- tuženiku po pun. Damiru Gruić, odvjetniku u Splitu
- tuženiku po pun. osporavatelja, Alenu Ivković, odvjetniku iz Rijeke,
- u spis